

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
זליפתן של כלים טמאים אוסרתן.	שמואל:										■	◇	לו.					
אטו כולי עלמא אוכלי טהרות נינהו?											ז		לו.					
אלא, זליפתן של כלים אסורין אוסרתן.	[שמואל]										■	◇	לו.					
בשלמא לדידי דאמינא זליפתן של כלים אסורין אוסרתן, היינו דכי אתא רב יצחק בר שמואל בר מרתא ואמר	שמואל לרב:										ז	◇	לו.					
שמן - ר' יהודה ובית דין נמנו עליו והתירוהו, קסבר: נתן טעם לפגם מותר	דריש רבי שמלאי בנציבין:										■	ז	◇	לו.				
אלא לדידך דאמרת דניאל גזר עליו, דניאל גזר ואתא רבי יהודה הנשיא ומבטל ליה?												ז	◇	לו.				
אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין	והתנן:											■	ז	◇	לו.			
שמלאי לודאה קא אמרת? שאני לודאי דמולולו.	א"ל: [רב]											!	◇	לו.				
אשלה ליה	א"ל: [שמואל]											○		לו.				
איכסיף.	[רב]											○		לו.				
אם הם לא דרשו, אנו לא דרשינן? והכתיב: (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך וביין משתיו, בשתי משתאות הכתוב מדבר, אחד משתה יין ואחד משתה שמן	רב:												!	◇	לו.			
על לבו שם ולכל ישראל הורה	רב סבר:											■	◆	◇	לו.			
על לבו שם ולכל ישראל לא הורה.	שמואל סבר:												■	◆	◇	לו.		
ושמן דניאל גזר?													ז	◇	לו.			
פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמנה עשר דבר הן	והאמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דרב:												■	ז	◇	לו.		
וכי תימא: אתא דניאל גזר ולא קיבל, ואתו תלמידי דהלל ושמיא וגזור וקיבל														!	◇	לו.		
א"כ מאי אסהדותיה דרב?														ז	◇	לו.		
אלא, דניאל גזר עליו בעיר, ואתו אינהו וגזור אפילו בשדה.														!	◇	לו.		
ור' יהודה הנשיא היכי מצי למישרא תקנתא דתלמידי שמאי והלל?														ז	◇	לו.		
אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו - אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמנין	והתנן:												■	ז	◇	לו.		
בכל יכול לבטל בית דין דברי בית דין חבירו, חוץ משמונה עשר דבר, שאפילו יבא אליהו ובית דין אין שומעין לן	ועוד, הא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:													ז	◇	לו.		
מה טעם? הואיל ופשט איסורו ברוב ישראל, שמן לא פשט איסורו ברוב ישראל	רב מרשיא:													!	◇	לו.		
ישבו רבותינו ובדקו על שמן שלא פשט איסורו ברוב ישראל, וסמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק	דאמר רבי שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן:													■	!	◇	לו.	
אין גזרין גזירה על הצבור א"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה	שהיו אמרים:													■	■	!	לו.	
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו, אי איכא גוי כולו - אין, אי לא - לא.	דאמר רב אדא בר אהבה:													■	!	◇	לו.	
פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמונה עשר דבר הן.	גופא, אמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה														■	◇	לו:	
בנותיהן מאי היא?															^		לו:	
גזרו על בנותיהן נידות מעריסותן.	רב נחמן בר יצחק:														!	◇	לו:	
כולן משום עבודת כוכבים גזרו בהן	גניבא משמיה דרב:														!	◇	לו:	
גזרו על פיתן משום שמן	דכי אתא רב אחא בר אדא א"ר יצחק:														■	!	◇	לו:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי אולמיה דשמן מפת?									ז	!			לז:
אלא, על פיתן ושמן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהן, ועל בנותיהן משום דבר אחר, ועל דבר אחר משום ד"א.										!	■	◇	לז:
בנותיהן - דאורייתא היא, דכתיב: (דברים ז) לא תתחזן במ										ז			לז:
דאורייתא ו' אומות, אבל שאר עובדי כוכבים לא, ואתו אינהו וגזור אפילו דשאר עובדי כוכבים.										!		◇	לז:
(דברים ז) כי יסיר את בנג מאחרי - לרבות כל המסירות	ולר"ש בן יוחי דאמר:									■	ז	◇	לז:
מאי איכא למימר?										ז			לז:
אלא דאורייתא אישות דרך חתנות, ואתו אינהו גזור אפילו דרך זנות.										!		◇	לז:
זנות נמי בבית דינו של שם גזרו, דכתיב: (בראשית לח) ויאמר יהודה הוציאה ותשרף										ז		◇	לז:
אלא, דאורייתא עובד כוכבים הבא על בת ישראל, דמשכה בתריה, אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזור אפי' ישראל הבא על העובדת כוכבים.										!		◇	לז:
ישראל הבא על העובדת כוכבים - הלכה למשה מסיני היא										ז			לז:
הבוטל ארמית - קנאין פוגעין בן	דאמר מר:									■	ז	◇	לז:
אלא דאורייתא בפרהסיא וכמעשה שהיה, ואתו אינהו גזור אפילו בצניעא.										!		◇	לז:
בצניעא נמי בית דינו של חשמונאי גזרו										ז		◇	לז:
ב"ד של חשמונאי גזרו, ישראל הבא על העובדת כוכבים - חייב משום נשג"א	דכי אתא רב דימי אמר:									■	ז	◇	לז:
משום נשג"ז	כי אתא רבין אמר:									■	ז	◇	לז:
כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה, אבל ייחוד לא, ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד.										!		◇	לז:
ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו										ז		◇	לז:
באותה שעה גזרו על ייחוד	דאמר רב יהודה:									ז	■		לז:
התם ייחוד דבת ישראל, אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזרו אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.	אמרי:									!		◇	לז:
ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא										ז			לז:
רמז לייחוד מן התורה מנין? שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית, בן אב אינו מסית? אלא, בן מתייחד עם אמו, ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה	דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:									■	ז	◇	לז:
ייחוד דאורייתא דאשת איש, ואתא דוד וגזור אפי' אייחוד דפנויה, ואתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזרו אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.										!		◇	לז:
מאי על ד"א משום ד"א?										^		◇	לז:
גזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה, שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור	רב נחמן בר יצחק:									!		◇	לז:
צער גדול היה לי אצל ר' אסי, ור' אסי אצל ר' יוחנן, ור' יוחנן אצל ר' ינאי, ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם, ור"נ בן עמרם אצל רבי: תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה?	דא"ר יזרא:									^	!		לז:
בן יומי	ואמר לי: [רבי]									!	!	◇	לז:
וכשבאתי אצל ר' חייא										!	○		לז:
בן ט' שנים ויום אחד	אמר לי: [רבי חייא]									!	!	◇	לז:
וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי										!	○		לז:
הנח דברי ואחזו דברי רבי חייא, דאמר: תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה? בן תשע שנים ויום אחד, הואיל וראוי לביאה מטמא נמי בזיבה.	אמר לי: [רבי]									!	■	◇	לז: